

Pozvánka neumělcova, cyklistova a lokálpatriotova do královéhradeckých lesů

Část 1 . Historická a cyklistická

Město Hradec Králové získalo první lesy již v roce 1307 jako dar od římského krále Albrechta a od té doby je lidé začali intenzivněji využívat a přetvářet. Počátkem 90. let minulého století se vrátily příměstské lesy i rybníky Statutárnímu městu Hradec Králové a město na nich začalo prostřednictvím svých organizací hospodařit.

Má zde převahu vysoce kvalitní borovice lesní (východočeská). Dnes mají lesy rozlohu 3800 ha a jsou využívány nejen hospodářsky, ale i rekreačně. Vznikla zde tři krytá ohniště pro veřejnost, malé vodní nádrže, vstupy do lesů jsou opatřeny informačními tabulemi, dochází k postupné revitalizaci lesních cest pro pěší, cyklisty, in-line bruslaře a nově i pro vozíčkáře. Nejvyužívanějšími cyklistickými trasami jsou Hradečnice a Písečnice. Není problém za odpoledne našlapat v lesích na asfaltovaných nebo jinak pevněných cestách třeba 40 km, každý den jinými okruhy. Na návštěvníky královéhradeckých městských lesů dohlíží patron sv. Hubert, který se nachází v blízkosti lesní cesty Hradečnice, a též sv. Eustach u Mazurovy chalupy.

Je třeba říci, že pojem „královéhradecké lesy“ není totožný se zápisem v katastru, ba ani se netýká jen „lesů“.

Běžný a hlavně okouzlený návštěvník lesa nemá pochopitelně

Hráz rybníka Šanovec

Bělečský rybník

Písník Marokánka

*Ty písníky jsou vlastně dva
v těsné blízkosti. Jeden
dosluhující a jeden nový*

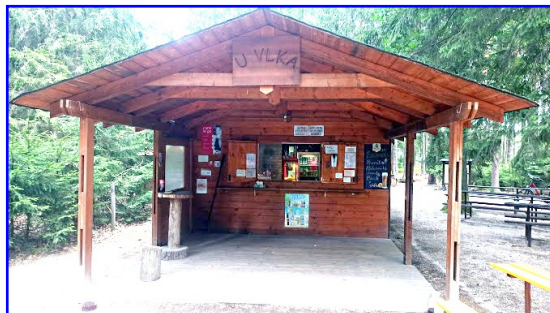
v hlavě katastrální mapu. Lesy v majetku města jsou totiž obklopeny lesy jiných vlastníků, často drobných nebo se s nimi někde prolínají. Navíc lesní porost pokračuje dál a dál. Většinou se to dá poznat na kvalitě lesních cest, ale spolehlivé vodítko to není. Pokud není člověk na on-line bruslích, ale sedí na horském kole, většinou je mu kvalita lesních cest skoro lhostejná, protože i v soukromých lesích se najdou dobré cesty.

Na poměrně široké a dosti pevné cestě se dá jet od hájovny Marokánka směrem na Suté Břehy až k Třebechovicím n.O. resp. k Albrechticím u Týniště n. Orlicí – a není to jediná varianta, jak se tam dostat. Také není problém jet výhradně lesem přes Bělečko až do Borohrádku a dále. Traduje se, a asi je to pravda, že za války procházeli partyzáni přes hradecké lesy a lesy navazující až na Slovensko. K partyzánské přítomnosti se dají v lese najít pomníčky, jeden je hned na kraji lesa u Vysoké nad Labem.

A je-li řeč o lesích, nemyslí se tím jen množina stromů – máme tady v lesích celou řadu, často nově revitalizovaných, rybníků (ne všechny patří městu) – Šanovec, Bělečský, Stříbrný, Výskyt, Na Olšině, Kopytnářka, Špačková, Cesta myslivců (jméno podle okolní cesty) a hlavně onen populární náhrdelník rybníků na jižním okraji Hradce Králové (také alespoň zčásti v lesích) - Biříčka, Cikán, Datlík a Roudnička (a určitě jsem v tom výčtu nějaký opominul). Návštěva (skoro všech nebo některých) vyjmenovaných rybníků bývá častým námětem na celodenní turistické výlety, pěší i cyklistické. Datlík je současně také znám jako stálá prodejna ryb.

Když se slunce sklání k obzoru

Lesní bufet "U vlka"

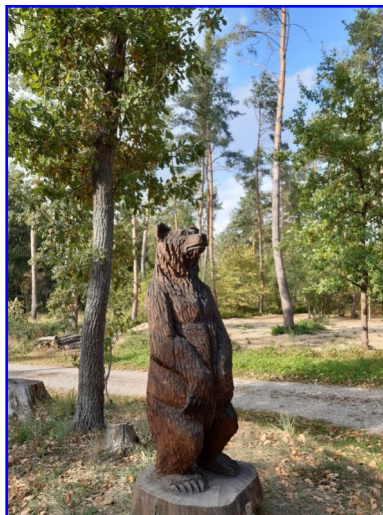

Lesní bufet "U pytláka"

Památník větrné smrště

Posezení U pěti ježků

Mazurova chalupa

Císařská studánka

Sv. Hubert

*Pomníky
- Kalábův
- zasloužilých myslivců*

*Populární
prase
v oboře*

Část 2. Pěšmo - houbařská

Pomineme-li neoficiální vstupy do prostorů lesa, využívané neukázněnými motoristy, lze za vstupy do lesa považovat především začátek Hradečnice na konci městské zástavby u poměrně hodně využívané „Zděné boudy“, což je především restaurace, penzion i prostor pro svatební hostiny. Silnice ale vede ještě skoro o kilometr dále k Lesnímu hřbitovu, kamž sporadicky zajíždí i autobusy MHD a mají tam točnu. Vedle bylo nově přes odpor všelijakých ochránců ještě vybudováno užitečné parkoviště. Dále už mohu jet pouze vozidla „Lesů“.

Část „pěchoty“ vstupuje do lesa také přes pěší lávku, klenoucí se nad výpadovkou na Holice na Novém Hradci Králové. U této lávky začíná Písečnice, křižující Hradečnici vedle hájovny „U dvou závor“. Další vstupy jsou od Bělče, Bělečka a Hoděšovic, nebo od kempu u Stříbrného rybníka, ale „pěchota“ se přece jenom nemusí cestami nechat příliš omezovat

Hned u parkoviště „Lesního hřbitova“ často parkuje i Kafekára, hojně navštěvovaná všemi druhy návštěvníků lesa i hřbitova. A hned tady začíná houbařský ráj, zprvu sice dost zatížený houbaři, ale jejich počet s každou další stovkou metrů výrazně ředí, kdo tedy není líný, případně má kolo, a přidá si ještě kilometr směrem zhruba na lesní sezónní bufet „U vlka“, nemusí už na konkurenčního hledače hub prakticky narazit. Z hub jedlých zde rostou snad všechny myslitelné druhy, ale určitě dominuje hřib hnědý (suchohřib, podhřib, panský hřib), klouzky, bedly, i pravé hříby se najdou, čas od času dokonce i kotrč kadeřavý

Podzim 2022

Jelen sika v oboře

Rybník Výskyt

(vynikající na „dršťkovou“ polévku) a je-li sv. Václav lidu obecnému nakloněn, pak se může objevit i záplava václavek.

O občerstvení v lese se starají nejen „U vlka“, ale i „U pytláka“ nebo na Mazurově chalupě. Populární jsou i hospody v Bělči nebo v Krňovicích, využívané hlavně cyklisty, když se vynoří z lesa. Na nápor turistů jsou tam dobře připraveni.

Pro děti se v lesích nachází nejen dřevěné hradiště, ale na obrovské ploše lesů je pobaví i spousta pohádkových a nepohádkových bytostí. Populární jsou obory s jeleny, daňky i divokými prasaty.

Čas od času proskočí zpráva, že byly přikoupeny další hektary lesa.

Zabloudit tu lze poměrně snadno, naštěstí je zde výborné značení turistické i cyklistické, ba dokonce jsou zde i číslované záchranné body, k nimž lze jednoduše navést záchranáře v případě potřeby.

V lesích je možné také narazit na větší počet různých pomníčků upomínajících na lidi spjaté s historií lesů, na oběti tragédií lidských i na klimatické pohromy. Lesy jsou doslova vyšperkovány celou řadou nejen zmíněných rybníků, ale i krytých altánů, prostých laviček, různými oddychovými posezeními a dokonce i prostory, kde si lze legálně zapálit oheň.

Lesní okruh - Písečnice

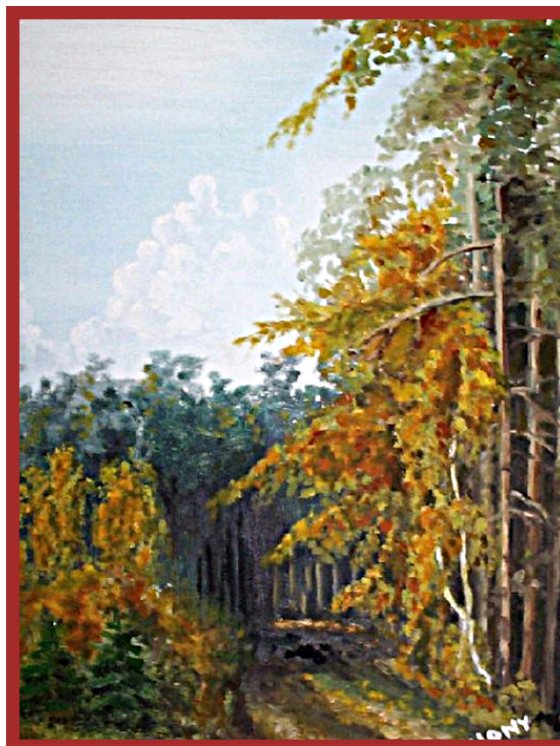
Bukový dědek

Část 3. Neumělecko-malířská

Tady necht' hovoří obrazy samy, dodat snad lze jen jejich názvy nebo malá připodotknutí.

Jaro, kde jsi?

Les nad Roudničkou

Břízy

Po čase jsem to místo navštívil, ale po změně světla už jsem ho v této podobě nenašel

Lesní cesta

Zajímavostí je, že jsem to maloval obyčejnými syntetickými barvami Industrol

Rybník Datlík

Na hrázi Datlíka

Na hrázi Cikána

Tůňka u Hradečnice

Tady rostou ...

Je to jen kdysi pravdivý název. Tato část lesa byla zprivatizována a zčásti vykácena, takže doznala i po nové výsadbě značných změn.

Nepřízeň počasí

...a jsme zase o rok starší

Díky tomu obrazu jsem byl jako neumělec postaven po bok malířským velikánům, neboť mi byl na jedné výstavě ukraden.

Slunečnice u lesa

Zvonky

Cesta k lesu nad Býští

Choroše